

[Bladt.]

først afholdes den 15. december med afgivelse af den betænkning, der nu foreligger.

Jeg vil dernæst gerne sige, at mindretallet efter min opfattelse har udvist en vis respektløshed over for sine egne standpunkter, over for udvalget og over for ministeren. For det første fordi man fremkom med ændringsforslag på et alt for sent tidspunkt. For det andet fordi man fremsatte et ændringsforslag om en erstatningsparagraf, der var så ubestemmelig, at man burde have forstået, at den ikke kunne accepteres af en ansvarlig minister. For det tredje fordi de pågældende ikke kom til stede i det udvalgs møde, hvor et problem, man selv havde givet anledning til, skulle klares. For nu at blive i fyrværkerisproget vil jeg betegne denne aktion som en oplagt fuser.

Til slut vil jeg gerne udtale min glæde over, at vi nu kan få gennemført dette lovforslag og dermed få sat en stopper for det urimelige nytårsskyderi, som har forvoldt så mange ulykker. Jeg tror også, der er stor tilfredshed med, at der efter alt foreliggende at dømme har været betydelig mindre skyderi sidste nytårsaften. Det er udtryk for, at den appel, der blev rettet til befolkningen gennem presse, radio og fjernsyn, ikke har været forgæves.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med det af ministeren stillede ændringsforslag vedrørende Grønland og Færøerne.

Ib Thyregod: Jeg ville egentlig ikke have taget ordet ved denne lejlighed, hvis ikke de bemærkninger, der var fremsat af det ærede medlem hr. Bladt, kaldte mig herop, fordi de forekom mig helt urimelige. Når jeg ikke ville tage ordet, var det, fordi der var enighed i udvalget om, at der, som sagen kom til at foreligge, ikke var mulighed for at gennemføre lovforslaget på noget tidligere tidspunkt end den 15. januar — nu bliver det altså på et senere tidspunkt.

Baggrunden for, at mindretallet i udvalget stillede forslag om en tidligere ikrafttræden, var jo, at der var foretaget en undersøgelse gennem tunghørenævnet, der viste, at der ved årsskiftet 1964-65 blev tale om høreskader på 15.000 drenge, hvoraf halvdelen af tilfældene ville kunne få er-

hvervsmæssig betydning. På dette grundlag erklærede justitsministeren sig i sin fremsættelsestale her i tinget villig til at forhandle om et andet ikrafttrædelsestidspunkt. Det samme gjorde de fleste af ordførerne, også det ærede medlem hr. Bladt. På det tidspunkt måtte man altså gå ud fra, at der var mulighed for at gennemføre en ikrafttrædelsesdato, der lå forud for årsskiftet.

På den anden side var det også klart, at der i så tilfælde måtte blive tale om en erstatning; men denne måtte formentlig kun kunne blive en billighedserstatning. Dette spørgsmål har været drøftet i udvalget, og professor Poul Andersen har udtalt sig om spørgsmålet i en artikel til Berlingske Tidende, hvor han har henvist til en højesteretsdom fra 20'erne vedrørende spiritusforbud på Island, hvori det blev udtalt, at lovgivningsmagten i det foreliggende tilfælde kunne gribe regulerende ind, uden at der blev tale om erstatning. På grundlag af denne højesteretsdom mente professor Poul Andersen, at man ikke behøvede at udbetale nogen erstatning, mens professor Alf Ross' standpunkt i „Dansk Statsforfatningsret“ nærmest gik ud på, at der forelå ekspropriation.

Af justitsministerens udtalelse både ved første behandling og senere under udvalgsbehandlingen fremgik det imidlertid, at også han mente, at der kun kunne blive tale om en billighedserstatning. Det var i hvert fald givet, at der ikke kunne blive tale om, at fyrværkerifabrikanter, handlende eller andre kunne rejse noget erstatningskrav i anledning af, at deres fremtidige næring blev beskåret. Derimod kunne der rejses spørgsmål om erstatning for varelagre hos fabrikanter, grossister og detailhandlere.

Det, mindretallet stillede forslag om på dette område, var, at der blev skabt mulighed for gennem særlige bestemmelser at fastsætte regler for en sådan erstatning. Vi fik så i udvalget en meget udførlig redegørelse fra justitsministeriet om betænkelighederne ved at gennemføre en sådan erstatning og om betænkelighederne ved at gennemføre en ordning med aflevering af fyrværkeri. Man havde simpelt hen ikke de tilstrækkelige pladsmuligheder til opbevaring af fyrværkeriet. Alle disse betænkeligheder havde ikke tidligere været nævnt —